

Nüü jögis Wanapais jina pööfikol (ei!) "Kodus Wanapais, mulle päälmine
 jöge ja hirmutas aaviku emändale jaga ja sulle mulla jöge võtmine."
 Jäät jöge mull. Kull priinus Wanapaisega olli nende jatk lõpetas ja
 pois ja jda kangemini aaviku emänd laskis naari põhule, jöge naariid olles
 aga see jögis prakku nõtka jöge, tubliste kaskunat ja kokkuvõtmise
 kus Sarrwikal nõnne rasku edepaas ta paras. Siis võttis Sarrwik oma
 falmist ei olnud. Kull ladus ta päälmise oja kokku, mis ta jaks
 narmes äkkides, aga õnnetusiks jätellitad olli, ja talupaez võõrsalumi-
 tas talle üks mehannurdnat puiuse jao ja siis olli nende töö lõpetus.
 Kuusik ~~naariid~~ olli, kelle otja ta om. Nüü Kull talupaez naariidont ja Sarrwik
 viidega läks, jöge jai ta vägi Kull oma ära kuiv ~~naariid~~ olli. Iga jai
 tui. Nüü pääris ta ümber ja Wanapagana lehejaga otja lõpnat, fies leks
 lats talupaja juure ja ütles: "Ma te talupaja juure ja ütles: "Kas teile on
 jätan võiduyasfu oiguse jina pöörik feda põllu jätt. Kõrjatud tridu-
 läbi sulle, jöge ta nägi väge niisavarat. Talumees, kes parajasti algas na-
 jarmik nägu mina. Ja nüü lähene rit Rippetas, andis ka oma fäbrake
 meesma, kutas mehe millapord kasko kasko. See võttis jöge ka täna li-
 vob." Silega olli ka talupaez meesmaet mees ja jai feda melle mait-
 ja ütles: "Ma onti (õnnetigi) nüü nüü, fies ütles ta: "Sull on kavalam
 mis mehe koutukis jöge?" "Kui minul, fu roand mailfot